

Ιερατική Σύναξη στην Ιερά Μητρόπολη Λαρίσης για τη βία στην οικογένεια

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Λαρίσης και Τυρνάβου

Γενική Ιερατική σύναξη των κληρικών της Ιεράς Μητροπόλεως Λαρίσης και Τυρνάβου διεξήχθη το πρωί της Δευτέρας 8 Δεκεμβρίου στον Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων Πέτρου και Παύλου στην Φιλιππούπολη Λάρισας. Η σύναξη είχε ως θέμα της τη βία στην οικογένεια και την ποιμαντική της αντιμετώπιση.

Προσφωνώντας τους κληρικούς της τοπικής Εκκλησίας ο Σεβασμιώτατος **Μητροπολίτης Λαρίσης και Τυρνάβου κ. Ιερώνυμος** επεσήμανε ότι το ζήτημα της βίας απασχολεί τη σύγχρονη κοινωνία και η Εκκλησία δεν πρέπει να μένει

απούσα. Για τον λόγο αυτό το τελευταίο τεύχος της επιστημονικής περιοδικής έκδοσης της Ιεράς Μητροπόλεως “ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ” αφιερώθηκε στο θέμα αυτό, ενώ οι πνευματικοί πατέρες καλούνται να επιμορφώνονται και να ζητούν τη συνεργασία με τους ειδικούς της ψυχικής υγείας. Είναι προτιμότερο να ακούγεται το “δεν γνωρίζω” και θα προσπαθήσω να μάθω, παρά να γίνονται λάθη από παραμονή της σκέψης στο παρελθόν ή από εσφαλμένη θεώρηση της ποιμαντικής της Εκκλησίας.

Στη σύναξη πρώτος ομιλητής ήταν ο κ. Γεώργιος Γιαννούσης, ψυχοθεραπευτής-συγγραφέας, ο οποίος επεσήμανε το κενό νοήματος που αντιμετωπίζει ο σύγχρονος άνθρωπος και που γεννά τη βία, ιδίως ανάμεσα στους γονείς και τα παιδιά, αλλά και από τα παιδιά προς τους συνομηλίκους τους.

Ο ιερέας αποτελεί ανάχωμα στην κρίση αυτή και μπορεί να δώσει τις αξίες εκείνες που θα βοηθήσουν την οικογένεια να σταθεί στα πόδια της, θα κάνει τα παιδιά να λειτουργούν στην προοπτική της αγάπης, ενώ τόνισε ακόμη ότι οι προσπάθειες που γίνονται από την πολιτεία δεν είναι αρκετές όταν αφήνουν τον άνθρωπο να διαμορφώνει τη ζωή του με κίνητρο τον φόβο για τη μοναξιά και για τον συνάνθρωπο, αλλά και την αδυναμία να υπερβεί τον εαυτό του. Γι’ αυτό και χρειάζεται η Εκκλησία να λειτουργήσει στην κατεύθυνση της στήριξης των παιδιών και της οικογένειας.

Δεύτερος ομιλητής ήταν ο Πρωτ. Θεμιστοκλής Μουρτζανός, Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος της Μητροπόλεως Κερκύρας και διευθυντής σύνταξης του περιοδικού ΑΧΙΛΛΙΟΥ ΠΟΛΙΣ, ο οποίος έδωσε την ποιμαντική διάσταση του θέματος επισημαίνοντας ότι η πνευματική παράδοση της Εκκλησίας λειτουργεί ως βάση πρόληψης της ενδοοικογενειακής βίας, ότι οι πνευματικοί-εξομολόγοι πρέπει να αφήσουν κατά μέρος την παλαιά αντίληψη περί υπομονής στη βία, να κατανοήσουν ότι έχει σημασία η αυτοβεβαίωση, η οποία όμως δεν μπορεί να επέρχεται με κίνητρο την εξουσία εις βάρος του άλλου, ενώ τόνισε ότι χρειάζεται βία απέναντι στον εαυτό μας, για την εκκοπή του θελήματός μας, όχι όμως βία εις βάρος των άλλων.

Πρόσθεσε ακόμη ότι τα όρια δεν είναι βία όταν πηγάζουν από την ευθύνη των μεγαλύτερων, όμως οποιαδήποτε μορφή κακοποιητικής συμπεριφοράς χρειάζεται τη συνεργασία τόσο του ειδικού ψυχικής υγείας όσο και του πνευματικού, όταν ο θύτης ή/και το θύμα πιστεύουν.

Στο πέρας των εισηγήσεων ο σεπτός μας Ποιμενάρχης συνόψισε τα συμπεράσματα που ανέκυψαν, ενώ έκανε και ανακοινώσεις σχετικά με τρέχοντα ποιμαντικά και

